

Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonė „Pasiūlymas dėl Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos, kuria, atsižvelgiant į kintančias rinkos realijas, iš dalies keičiama Direktyva 2010/13/ES dėl valstybių narių įstatymuose ir kituose teisės aktuose išdėstytų tam tikrų nuostatų, susijusių su audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų teikimu, derinimo“

[COM(2016) 287 final – 2016/0151 (COD)]

(2017/C 034/26)

Pranešėjas: **Raymond HENCKS**

Konsultavimasis	Europos Komisija, 2016 7 6
Teisinis pagrindas	Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 53 straipsnio 1 dalis ir 62 straipsnis [COM(2016) 287 final – 2016/0151 (COD)]
Atsakingas skyrius	Transporto, energetikos, infrastruktūros ir informacinės visuomenės skyrius
Priimta skyriuje	2016 10 6
Priimta plenarinėje sesijoje	2016 10 19
Plenarinė sesija Nr.	520
Balsavimo rezultatai (už/prieš/susilaikė)	218/2/7

1. Išvados ir rekomendacijos

1.1. EESRK pripažįsta, kad dėl audiovizualinės žiniasklaidos rinkos pokyčių atsiradus naujoms paslaugų formoms ir naujiems paslaugų teikėjams bei dėl naujų užsakomojo vartojimo formų plėtros iškilo poreikis pritaikyti ES audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų reglamentavimo sistemą. Komitetas remia Europos Komisijos pastangas atnaujinti 2010 m. audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų direktyvą, atsižvelgiant į toliau išdėstytas pastabas.

1.2. Audiovizualinės žiniasklaidos paslaugos negali būti vertinamos kaip turinčios išimtinai komercinę vertę. EESRK mano, kad nepilnamečių ir paauglių apsaugos priemonės, kaip ir priemonės, kuriomis siekiama užtikrinti neįgaliųjų, pagyvenusių, neturtingų ar atskirtų žmonių dalyvavimą visuomeniniame ir kultūriniame gyvenime, negali būti grindžiamos ekonominiais sumetimais.

1.3. EESRK atsižvelgia į tai, kad planuojama panaikinti dabartinę Audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų direktyvos (AŽP) 7 straipsnį, kuriame kalbama apie paslaugų prieinamumą neįgaliesiems ir kuri turėtų pakeisti pasiūlymas dėl Direktyvos dėl valstybių narių įstatymų ir kitų teisės aktų, susijusių su gaminių ir paslaugų prieinamumo reikalavimais, suderinimo [COM(2015) 615 final]. Jei nepavyks priimti šio Komisijos pasiūlymo, reikės persvarstyti minėtą 7 straipsnį, įpareigojant valstybes nares skatinti naudoti (sąrašas nebaigtinis) gestų kalbą, subtitravimą, akustinį vaizdų aprašymą ir kurti lengvai suprantamus naršymo meniu.

1.4. EESRK pritaria tam, kad, siekdama kultūrų įvairovės, Sąjunga skatintų platinti Europoje sukurtus kūrinius, o stambieji audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų teikėjai privalėtų savo programose ar kataloguose pasiūlyti tam tikrą jų kvotą. Tačiau jis siūlo stambiesiems užsakomųjų vaizdo įrašų paslaugų teikėjams nustatytą minimalią 20 % ES sukurtų kūrinių kvotą padidinti iki 50 %: tokia minimali kvota taikoma televizijos programų transliavimui. Jis taip pat siūlo nustatyti minimalią 20 % kvotą paslaugų teikėjams, kurių apyvarta maža arba auditorija nedidelė, patikslinant, kaip turėtų būti suprantama „maža apyvarta“ ir „nedidelė auditorija“.

1.5. EESRK pasisako prieš valstybėms narėms suteiktą galimybę pagal savo kompetenciją apmokestinti užsakomąsias paslaugas bei jų nacionalinei auditorijai skirtas paslaugas, kurių teikėjai įsisteigę už valstybių narių ribų, nustatant finansinius įnašus tiesioginių investicijų į kūrybą arba išmokų valstybės kinematografijos fondams forma, nes taip galėtų būti iškreipta konkurencija, kadangi viena valstybė narė rinktų tokius mokesčius, o kita jų nerinktų, todėl tam tikros valstybės narės audiovizualinių paslaugų, skirtų kitoje valstybėje narėje įsikūrusiems jos piliečiams, teikėjai atsidurtų nepalankioje padėtyje.

1.6. Nepilnamečių apsaugos klausimu EESRK pritaria tam, kad pasiūlyme dėl direktyvos būtų numatyta galiojančias vaizdo medžiagos bendro naudojimo platformų paslaugų teikėjų apsaugos nuostatas pritaikyti atsižvelgiant į televizijos transliavimo paslaugoms taikomas nuostatas. Tačiau Komitetas prašo kartu patikslinti AŽP direktyvos (2010/13/ES) 27 straipsnio nuostatą, pagal kurią valstybės narės turi imtis priemonių, užtikrinančių, kad televizijos programose valandomis, kuriomis jas gali matyti nepilnamečiai, nebūtų rodoma jokių laidų, galinčių rimtai pakenkti jų fiziniams, protiniams ar moraliniams vystymuisi. EESRK siūlo nustatyti tikslų grafiką ir į jį įtraukti alkoholinių gėrimų reklamos draudimą.

1.7. EESRK pritaria naujajame 6 straipsnyje pasiūlytam pakeitimui, kad audiovizualinės žiniasklaidos paslaugomis nebūtų kurstomas smurtas ar neapykanta prieš asmenų grupę, apibrėžiamą nurodant lytį, rasinę ar etninę kilmę, religiją ar įsitikinimus, neįgalumą, amžių ar lytinę orientaciją, arba prieš tokios grupės narį. Tačiau jis atkreipia dėmesį į tai, kad į naująjį 28a straipsnį, kuriuo reglamentuojamos vaizdo medžiagos bendro naudojimo platformos, paminėta paminėti lytis, lytinę orientaciją ir neįgaliuosius ir kartais vartojami skirtingi terminai. Jis siūlo į 28a straipsnio 1 dalies b punkte naudoti tokias pat formuluotes kaip 6 straipsnyje.

1.8. Siekiant apsaugoti visus piliečius nuo turinio, skatinančio smurtą ar neapykantą, ir apsaugoti nepilnamečius nuo turinio, galinčio pakenkti jų vystymuisi, EESRK pritaria, kad etikos kodeksais būtų skatinamas bendras reguliavimas ir savireguliacija, jei iš tiesų bus sudaryta Europos audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų reguliuotojų grupė (ERGA) ir jai bus užtikrintos priemonės, leisiančios veiksmingai vykdyti įgaliojimus, visų pirma numatytus 30a straipsnio 3 dalies c punkte.

1.9. EESRK pasisako prieš Europos Komisijos pasiūlymą leisti audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų teikėjams skirti daugiau vietos reklamai ir padaryti ją lankstesnę, nes dėl to nukentėtų vartotojai: reklamos pertraukų būtų daugiau ir ilgesnių, reklamos tarpai vyktų piko valandomis ir tuo metu, kai susirenka didelė auditorija. Šiomis naujomis reklamos pertraukų taisyklėmis taip pat gali būti pažeistas kūrinio vientisumas ir neturtinės autorių teisės.

1.10. EESRK mano, kad nacionalinių reguliavimo institucijų vykdomos priežiūros taisyklėmis valstybės narės fiktyvių įmonių, kurios naudojami trečiosios šalies palydovinio ryšio pajėgumais, norėdamos pasiekti plačią auditoriją kitoje valstybėje narėje, atveju problemos išspręsti nepavyko, ir kad šios taisyklės turės būti peržiūretos ir papildytos nuostata, pagal kurią ūkio subjektas, turintis vienos valstybės narės licenciją teikti garso ir vaizdo paslaugas, bet jas teikiantis kitoje valstybėje narėje, turės laikytis abiejų valstybių narių teisės aktų.

2. Įžanga

2.1. Nuo 1989 m. ES teisės aktais reglamentuojamas audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų teikimas ir užtikrinama kultūrų įvairovė bei laisvas turinio judėjimas ES. Audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų direktyva buvo ne kartą atnaujinta atsižvelgiant į technologijų bei prekybos raidą: ja Europos lygmeniu suderinami visi nacionaliniai audiovizualinės žiniasklaidos srities teisės aktai. Šiuo metu direktyva taikoma televizijos laidoms ir užsakomoms vaizdo programų paslaugoms.

2.2. Bet audiovizualinės žiniasklaidos aplinka sparčiai kinta, nes pamažu nyksta ribos tarp televizijos ir internetu teikiamų paslaugų. Atsiranda naujų verslo modelių ir naujų technologinių komunikacijos priemonių, naujų veiklos vykdytojų, būtent užsakomųjų vaizdo programų teikėjų ir vaizdo medžiagos bendro naudojimo platformų, siūlančių audiovizualinį turinį internete.

2.3. Televizijos transliavimui ir užsakomųjų vaizdo programų paslaugoms taikomos skirtingos taisyklės ir nevienodo lygio vartotojų apsauga. Dėl šios priežasties Komisija tikisi geriau subalansuoti tradicinėms televizijos transliavimo organizacijoms, užsakomųjų vaizdo programų paslaugų teikėjams ir vaizdo medžiagos bendro naudojimo platformoms taikytinas taisykles.

3. Komisijos pasiūlymo turinys

3.1. Igyvendindama bendrosios skaitmeninės rinkos strategiją, Komisija siūlo atnaujinti Audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų direktyvą siekiant sukurti teisingesnes sąlygas visiems rinkos dalyviams, propaguoti Europos kultūrų įvairovę ir Europos filmus, geriau apsaugoti nepilnamečius, kovoti su neapykantą kurstančiais pasisakymais ir smurto kurstymu, užtikrinti audiovizualinio sektoriaus reguliavimo institucijų nepriklausomumą ir didesnę transliuotojų lankstumą reklamos srityje. Iš dalies pakeista audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų direktyva bus taikoma ir internetinėms platformoms bei vaizdo medžiagos ir turinio bendro naudojimo svetainėms.

3.2. Komisija siūlo tokias priemones:

3.2.1. *Vaizdo medžiagos bendro naudojimo platformų atsakomybė*

Vaizdo medžiagos platformos turi apsaugoti nepilnamečius nuo kenksmingo turinio, o visus piliečius – nuo smurto, neapykantos ar rasizmo kurstymo. Komisija paragins visas vaizdo medžiagos bendro naudojimo platformas bendradarbiauti Aljanse už geresnę vaikų apsaugą internete, siekiant parengti pramonės etikos kodeksą. Nacionalinės audiovizualinio sektoriaus reguliavimo institucijos bus atsakingos už taisyklių laikymąsi, todėl pagal galiojančius nacionalinius įstatymus galės skirti ir baudas. Vaizdo medžiagos bendro naudojimo platformoms bus taikomos ir Elektroninės prekybos direktyvoje nustatytos vartotojų apsaugos priemonės.

3.2.2. *Didesnis nacionalinių audiovizualinių paslaugų reguliavimo institucijų vaidmuo*

Direktyva bus užtikrintas nacionalinių reguliavimo institucijų nepriklausomumas. ES teisės aktuose bus apibrėžtas Europos audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų reguliuotojų grupės (ERGA), kurią sudaro visos 28 nacionalinės audiovizualinės žiniasklaidos reglamentavimo institucijos, vaidmuo. ERGA įvertins bendro reguliavimo etikos kodeksus ir konsultuos Europos Komisiją.

3.2.3. *Labiau išplėtotas Europos kūrybiškumas*

Komisija norėtų, kad transliuotojai bent pusę peržiūros laiko ir toliau skirtų Europoje sukurtiems kūriniams ir įpareigos paslaugų teikėjus bent 20 % savo katalogų skirti Europoje sukurtam turiniui. Pasiūlyme taip pat patikslinama, kad valstybės narės galės nurodyti savo teritorijoje prieinamų ar platinamų užsakomųjų paslaugų teikėjams finansiškai prisidėti prie Europos kūrinių gamybos.

3.2.4. *Daugiau lankstumo televizijos transliuotojų platinamos reklamos srityje*

Naujuoju audiovizualinės žiniasklaidos sektoriaus reglamentavimu nepadidinama bendra leidžiama televizijos transliuotojų nuo 7.00 iki 23.00 val. transliuojamos reklamos trukmė, tačiau jiems suteikiama galimybė veikti lanksčiau patiems pasirenkant reklamos laiką. Todėl siūloma panaikinti valandinį reklamos limitą ir nustatyti laikotarpį nuo 7.00 iki 23.00 val. taikomą 20 % dienos reklamavimo limitą. Transliuotojai ir užsakomųjų paslaugų teikėjai taip pat galės lanksčiau naudoti prekių rodomą ir rėmimą.

4. Bendrosios pastabos

4.1. EESRK reiškia paramą audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų įvairovei ir, laisvo informacijos judėjimo, kultūros plėtros ir laisvės formuoti nuomones skatinimui tokiomis sąlygomis, kad būtų galima išsaugoti informacijos pliuralizmą bei kultūrų ir kalbų įvairovę.

4.2. Jis taip pat pritaria, kad svarstoma direktyva būtų paisoma pagrindinių teisių ir laikomasi Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijoje pripažintų principų, visų pirma teisės į saviraiškos laisvę, laisvės užsiimti verslu, teisės į teisminę peržiūrą ir vaikų teisių taikymo skatinimo.

4.3. Komitetas remia Komisijos veiksmus, kuriais siekiama geriau atskleisti Europos paveldą, vystyti audiovizualinę kūrybą Europoje, aktyvinti kokybiškų europinių programų gamybą ir judėjimą, vadovaujantis žmogiškojo orumo principais ir užtikrinant aukštą nepilnamečių, vartotojų ir asmens duomenų apsaugos lygį bei teisingą ir sąžiningą konkurenciją.

4.4. EESRK pripažįsta, kad dėl audiovizualinės žiniasklaidos rinkos pokyčių atsiradus naujoms paslaugų formoms ir naujoms technologinėms komunikacijos priemonėms, naujiems paslaugų teikėjams bei dėl naujų užsakomojo vartojimo formų plėtros iškilo poreikis pritaikyti ES audiovizualinės žiniasklaidos reglamentavimo sistemą.

4.5. Kadangi teisės aktų, kuriais reglamentuojamas audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų teikimas, nuostatos sudaro sudėtingą visumą, EESRK mano, kad, siekiant aiškumo ir racionalumo, derėtų į konsoliduotą tekstą įtraukti dalinius pakeitimus ir papildymus, kuriuos nagrinėjama direktyva siekiama įdiegti 2010 m. kovo 10 d. Audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų direktyvoje 2010/13/ES.

4.6. Audiovizualinės žiniasklaidos paslaugos yra pagrindinės viešosios ekonominės, socialinės ir kultūrinės paslaugos, kuriomis perduodamos vertybės ir prasmė, iš esmės esančios žmogaus teisėmis, ir kurios negali būti vertinamos kaip turinčios išimtinai komercinę vertę. Turint omenyje audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų poveikį auditorijos nuomonės formavimui, tai ypač svarbu auklėjant vaikus ir paauglius, kurių mokymas ir švietimas vis labiau priklauso nuo žiniasklaidos, tačiau tą patį galima pasakyti apie neigaliuosius, pagyvenusius, neturtingus ar atskirtus žmones, kurie raginami įsitraukti į visuomeninį bei kultūrinį gyvenimą, o jis neatskiriamas nuo pasiekiamų ir finansiškai prieinamų žiniasklaidos paslaugų teikimo.

4.7. EESRK atkreipia dėmesį į tai, kad panaikinamas AŽP direktyvos dabartinis 7 straipsnis, kurio formuluotė labai miglota ir nedaug pasakanti; jis turėtų būti pakeistas Direktyva dėl valstybių narių įstatymų ir kitų teisės aktų, susijusių su gaminių ir paslaugų prieinamumo reikalavimais, suderinimo [COM(2015) 615 final], kuri kol kas yra tik pasiūlymo dėl direktyvos etape.

4.8. Jeigu nepavyktų įgyvendinti Komisijos iniciatyvos vadovaujantis Jungtinių Tautų neigaliųjų teisių konvencija ES teisės aktu sukurti bendrą produktų ir paslaugų prieinamumo sistemą, naujajame AŽP direktyvos 7 straipsnyje turėtų būti numatytos griežtesnės teisės aktų nuostatos, įpareigojančios valstybes nares (vadovaujantis 2010 m. AŽP direktyvos 46 konstatuojamąja dalimi) skatinti naudoti (sąrašas neišsamus) gestų kalbą, subtitravimą, akustinį vaizdų aprašymą ir kurti lengvai suprantamus naršymo meniu. Šiomis aplinkybėmis EESRK pabrėžia, kad valstybėse narėse, kuriose audiovizualinės laidos paprastai subtitruojamos, dvi ar keletą kalbų mokančių piliečių skaičius yra ypač didelis.

4.9. EESRK pritaria tam, kad, siekdama kultūrų įvairovės, Sąjunga skatintų platinti Europoje sukurtus kūrinius, o stambieji audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų teikėjai privalėtų savo programose ar kataloguose pasiūlyti tam tikrą jų kvotą.

4.10. Kadangi stambieji užsakomųjų vaizdo programų paslaugų teikėjai jau yra įvykdę minimalią 20 % Europoje sukurtų kūrinių kvotą, dėl šios pareigos papildomų veiksmų jiems imtis nereikės (žr. Europos audiovizualinės observatorijos duomenis). Be to, ši kvota yra labai nedidelė palyginti su linijinėms televizijos transliuotojų paslaugoms taikoma kvota: jie vis dar privalo transliuoti mažiausiai 50 % Europoje sukurtų kūrinių. Taigi, užsakomųjų vaizdo programų paslaugų teikėjams turėtų būti taikoma tokia pat minimali kvota kaip televizijos transliuotojams.

4.11. EESRK nėra įsitikinęs, kad mažosioms ir vidutinėms įmonėms, kurių apyvarta maža arba auditorija nedidelė, reikėtų taikyti su Europoje sukurtais kūrinių susijusias nukrypti leidžiančias nuostatas, nes tai būtų galima prilyginti naujai nesąžiningos konkurencijos formai. Jis mano, kad reikia nustatyti minimalią 20 % kvotą ir ragina patikslinti, kaip turėtų būti suprantama „maža apyvarta“ ir „nedidelė auditorija“.

4.12. Valstybėms narėms bus leidžiama pagal savo kompetenciją apmokestinti užsakomąsias paslaugas bei jų nacionalinei auditorijai teikiamas paslaugas, kurių teikėjai įsisteigę už valstybių narių ribų, nustatant finansinius įnašus tiesioginių investicijų į kūrybą arba išmokų valstybės kinematografijos fondams forma.

4.13. EESRK pasisako prieš savanorišką šios priemonės taikymą, nes ja galėtų būti iškreiptos konkurencijos taisyklės, kadangi vienos valstybės narės rinktų tokius mokesčius, o kitos jų nerinktų, todėl tam tikros valstybės narės audiovizualinių paslaugų, skirtų kitoje valstybėje narėje įsikūrusiems jos piliečiams, teikėjai atsidurtų nepalankioje padėtyje.

4.14. Vertindamas nepilnamečių apsaugą, EESRK pritaria tam, kad pasiūlyme dėl direktyvos būtų numatyta galiojančias vaizdo medžiagos bendro naudojimo platformų paslaugų teikėjų apsaugos nuostatas pritaikyti atsižvelgiant į televizijos transliavimo paslaugoms taikomas nuostatas. Tačiau EESRK prašo kartu patikslinti AŽP direktyvos (2010/13/ES) 27 straipsnio nuostatą, pagal kurią valstybės narės turi imtis priemonių, užtikrinančių, kad televizijos programose valandomis, kuriomis jas gali matyti nepilnamečiai, nebūtų rodoma jokių laidų, galinčių rimtai pakenkti jų fiziniam, protiniam ar moraliniam vystymuisi. EESRK siūlo nustatyti tikslų grafiką ir į jį įtraukti alkoholinių gėrimų, taip pat nereceptinių vaistų ir maisto produktų, kurie laikomi kenksmingais, kadangi skatina vaikų nutukimą, reklamos draudimą.

4.15. Siekiant apsaugoti visus piliečius nuo turinio, skatinančio smurtą ar neapykantą, ir nepilnamečius nuo turinio, galinčio pakenkti jų vystymuisi, EESRK pritaria, kad etikos kodeksais (kuriuos reikia parengti taip, kad juos plačiai remtų pagrindiniai suinteresuotieji subjektai) būtų skatinamas bendras reguliavimas ir savireguliacija. EESRK primena ⁽¹⁾, jog tam, kad šios reguliavimo priemonės galėtų ir būtų pripažintos bet kurioje teisinėje sistemoje, jų struktūra ir taikymo sritis turi būti apibrėžtos aiškiais ir konkrečiomis nuostatomis, kurios būtų teisiškai privalomos ir vykdytinos tiek nacionaliniu, tiek Europos Sąjungos lygmeniu. Be to, minėtose nuostatose reikia atsižvelgti į šių priemonių pobūdį, visų pirma į savanorišką šalių susitarimą. Todėl ypač būtina sukurti ERGA ir jai suteikti priemones, leisiančias veiksmingai vykdyti įgaliojimus, visų pirma numatytus 30a straipsnio 3 dalies c punkte.

4.16. Europos Komisija nori skirti daugiau vietos reklamai visų audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų atveju ir padaryti ją lankstesnę. Todėl televizijai skirti filmai, kino kūriniai ir informacinės laidos galės būti pertraukiami reklamos ar teleparduotuvių tarpais vidutiniškai bent kas 20 minučių, nors šiuo metu galioja mažiausiai 30 minučių intervalas, o tai reiškia, kad susidarys po vieną papildomą pertrauką per valandą. Be to, didžiausia leidžiama reklamos tarpų per valandą laiko trukmė, šiuo metu lygi 20 % arba 12 minučių per valandą, keičiama kasdiene reklamos ar teleparduotuvių tarpų proporcija nuo 7.00 iki 23.00 val.: 20 % arba iš viso 192 minutėmis. Be to bus leidžiami atskiri reklamos tarpai, o rėmimui ir prekių rodymui taikytinos nuostatos taps lankstesnės.

4.17. Iš to matyti, kad televizijos transliuotojų pasirinktu laiku televizijos transliacijas bus galima pertraukti dažniau ir ilgesniam laikui, bet neviršijant 192 reklamos minučių nuo 7.00 iki 23.00 val.

4.18. Akivaizdu, kad nuo šiol programos bus pertraukiamos reklamos tarpais piko valandomis ir tuo metu, kai pritraukiama didelė auditorija, o anksti rytą ir vėlai vakare reklamos bus rodoma mažiau, siekiant užtikrinti būtiną veiksmų laisvę neperžengiant 20 % laiko per dieną ribos. Šiomis naujomis reklamos pertraukų taisyklėmis taip pat gali būti pažeistas kūrinių vientisumas ir neturtinės autorių teisės.

4.19. EESRK pasisako prieš šias naujas reklamos transliavimo taisykles ir prašo toliau taikyti šiuo metu galiojančias šios srities nuostatas, netgi jas sugriežtinti, kaip yra rekomendavęs anksčiau.

4.20. Turint omenyje skaitmeninių technologijų raidą, būtų galima atsisakyti linijinių ir nelinijinių paslaugų diferencijavimo.

4.21. Komitetas pritaria priemonėms, kurių imtasi siekiant užtikrinti nacionalinių audiovizualinio sektoriaus reguliavimo institucijų nepriklausomumą, atsižvelgiant į tai, kad kai kuriose valstybėse narėse nebuvo užtikrintas jų teisinis ir funkcinis atskyrimas nuo bet kokių kitų viešųjų ir privačiųjų subjektų ir tuo buvo piktnaudžiaujama.

4.22. EESRK mano, kad nacionalinių reguliavimo institucijų vykdomos priežiūros taisyklėmis valstybės narės fiktyvių įmonių, kurios naudojasi trečiosios šalies palydovinio ryšio pajėgumais, norėdamos pasiekti plačią auditoriją kitoje valstybėje narėje, atveju problemos išspręsti nepavyko. Siekiant išvengti tokio piktnaudžiavimo, EESRK rekomenduoja papildyti šią direktyvą nuostata, pagal kurią operatorius, turintis vienos valstybės narės licenciją teikti garso ir vaizdo paslaugas, bet jas teikiantis kitoje valstybėje narėje, turės laikytis abiejų valstybių narių teisės aktų.

Bruselis, 2016 m. spalio 19 d.

*Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto
pirmininkas
Georges DASSIS*

⁽¹⁾ OL C 248, 2011 8 25, p. 118.